

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดบุรีรัมย์
วันที่ ๕ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความอาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดบุรีรัมย์	โจทก์
	นางสาวสมเกียรติ	โจทก์ร่วม
	นายสัญญาชัยหรือป้อ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ลหุโทษ

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยกับพวกอีกหลายคนซึ่งหลบหนีและยังไม่ได้ตัวมาฟ้องได้ร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยกับพวกร่วมกันมีอาวุธปืนลูกซองไม่ทราบชนิดและขนาด ไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของเจ้าพนักงานประทับไว้ ๑ กระบอกและร่วมกันมีเครื่องกระสุนปืนซึ่งใช้กับอาวุธปืนดังกล่าวหลายนัด และร่วมกันมีลูกกระสุนปลายกระสุนปืนลูกซองนัมเบอร์ SG ๑ ลูก อันเป็นอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามกฎหมายสามารถใช้ร่วมกันได้ และใช้ยิงทำอันตรายแก่ชีวิต และวัตถุได้ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำเลยกับพวกร่วมกันพาอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวติดตัวไปบริเวณถนนสาธารณะในหมู่บ้านโคกขุนสมาน หมู่ที่ ๑๓ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ อันเป็นในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยเปิดเผย โดยไม่มีเหตุสมควร และโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ทั้งไม่เป็นกรณีที่มีเหตุจำเป็นและเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์ และไม่ได้รับยกเว้นตามกฎหมายแล้วจำเลยกับพวกร่วมกันโดยเจตนาฆ่าใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวยิงนายฉัตรชัย ผู้ตายหลายนัด กระสุนปืนถูกบริเวณกลางหน้าอก และหน้าอกด้านขวามีเลือดออกในช่องอกขวา และมีอาการบาดเจ็บที่ปอดขวา เสียเลือดปริมาณมากจนเป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตาย เหตุเกิดที่ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เจ้าพนักงานตรวจยึดลูกกระสุนปรายกระสุนปืนลูกซองนัมเบอร์ SG ๑ ลูก ที่จำเลยกับพวกร่วมกันมีไว้ในครอบครอง และใช้ในการกระทำความผิดได้ในที่เกิดเหตุ เป็นของกลางขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๒, ๓๓, ๘๓, ๙๑, ๒๘๘,

- ๒ -

๓๗๑ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนวัตถุระเบิดดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๔, ๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ ธิบายกฎกระสุนปรายกระสุนปืนลูกซองนัมเบอร์ SG ๑ ลูก ของกลาง

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณานางสาวสมเกียรติมารดาผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลอนุญาตให้เข้าร่วมเป็นโจทก์เฉพาะข้อหาร่วมกันฆ่าผู้อื่น ส่วนข้อหาร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และข้อหาร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต โจทก์ร่วมไม่ใช่ผู้เสียหาย จึงไม่อนุญาต

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์ โจทก์ร่วม และจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง นายฉัตรชัย ผู้ตายกับพวกไปเที่ยวที่สนามฟุตบอลไอโมบายสเตเดียม ระหว่างทางกลับบ้าน ผู้ตายกับพวกไปที่หน้าบ้านของนางทะนวนหรือหนอม ที่เกิดเหตุ แล้วมีคนร้ายหลายคนขับและนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์หลายคันผ่านหน้าบ้านที่เกิดเหตุใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายกระสุนปืนถูกผู้ตายบริเวณกลางหน้าอกและหน้าอกด้านขวามีเลือดออกในช่องอกขวาและมีอาการบาดเจ็บที่ปอดขวา เสียเลือดปริมาณมาก เป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตายตามรายงานการชันสูตรศพเอกสารหมาย จ. ๙ เจ้าพนักงานตรวจยึดลูกกระสุนปรายกระสุนปืนลูกซองนัมเบอร์ SG ๑ ลูก ได้ในที่เกิดเหตุเป็นของกลาง ตามบัญชีของกลางคดีอาญาเอกสารหมาย จ. ๔ เลยไม่เคยได้รับใบอนุญาตให้มี และใช้อาวุธปืนพนักงานสอบสวนส่งลูกกระสุนปรายกระสุนปืนลูกซองนัมเบอร์ SG ๑ ลูก ของกลางไปตรวจพิสูจน์ ที่พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนครราชสีมา ปรากฏว่า ลูกกระสุนปืนของกลางถ้าอยู่สภาพเป็นกระสุนปืนลูกซองก็สามารถใช้ยิงทำอันตรายแก่ชีวิตและวัตถุได้ ตามรายงานการตรวจพิสูจน์เอกสารหมาย จ. ๑๐ คดีมีปัญหาวินิจฉัยว่าจำเลยเป็นคนร้ายร่วมกันกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีนายพีระพันธ์ นายเฉลิมพงษ์และนายศักดิ์สิทธิ์ เป็นพยานเบิกความ

- ๓ -

ทำนองเดียวกันว่า เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา พยานทั้งสามและผู้ตายกับพวกนั่งดื่มสุราชาว ๑ ขวด ที่หน้าบ้านที่เกิดเหตุแล้วไปดูคอนเสิร์ตที่สนามฟุตบอลไอโมบายสเตเดียม จนถึงเวลา ๒๒ นาฬิกาเศษ จึงชวนกันกลับบ้าน นายเฉลิมพงษ์ชัยบรรดจักรยานยนต์ มีนายพิระพันธ์นั่งซ้อนท้าย นายศักดิ์สิทธิ์ชัยบรรดจักรยานยนต์มีนายอดิศักดิ์หรือต้นนั่งซ้อนท้าย และนายบาศไม่ทราบชื่อและนามสกุลจริงชัยบรรดจักรยานยนต์มีผู้ตายนั่งซ้อนท้ายใช้เส้นทางถนนใหญ่เลี้ยวเข้าถนนข้างเรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์ นายศักดิ์สิทธิ์กับพวกชัยบรรดจักรยานยนต์เข้าไปในถนนข้างเรือนจำ ส่วนนายพิระพันธ์และนายเฉลิมพงษ์รอให้รถที่ผ่านถนนใหญ่ไปก่อน หลังจากนั้น นายศักดิ์สิทธิ์กับพวกชัยบรรดจักรยานยนต์ออกมาบอกนายพิระพันธ์และนายเฉลิมพงษ์ว่าอย่าเพิ่งขับเข้าไป มีจำเลยกับพวกซึ่งเป็นวัยรุ่นบ้านโคกวัดยกอาวุธปืนใส่ พยานทั้งสามและผู้ตายกับพวกจึงชัยบรรดจักรยานยนต์ไปทางวงเวียนอนุสาวรีย์รัชกาลที่ ๑ หรือวงเวียนข้างเพื่อขับกลับบ้านโคกขุนสมานไปถึงหน้าบ้านที่เกิดเหตุเวลา ๒๓ นาฬิกา พยานทั้งสามผู้ตาย นายบาศ และนายอดิศักดิ์รอนายเมฆและนายพร้าวที่ยังมาไม่ถึง หลังจากนั้น นายบาศและนายอดิศักดิ์ชัยบรรดจักรยานยนต์ออกไปตามพยานทั้งสามและผู้ตายลงมานั่งอยู่ข้างถนนที่เกิดเหตุ ระหว่างนั้นจำเลยกับพวกขับและนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์คันละ ๒ คน ๘ ถึง ๙ คัน ออกมาจากหอพักสุภาพรใกล้กับที่เกิดเหตุ พวกของจำเลยชัยบรรดจักรยานยนต์ชะลอผ่านที่เกิดเหตุไปจนรถจักรยานยนต์คันสุดท้ายคันใหญ่มีจำเลยนั่งซ้อนท้ายขับชะลอ ผู้ตายเดินออกไปบนถนนห่างจากรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวประมาณ ๒ ถึง ๓ เมตร จำเลยล้วงอาวุธปืนจากบริเวณเอวแล้วใช้มือทั้งสองข้างยกอาวุธปืนเล็งผู้ตายแล้วยิง ๑ นัด ผู้ตายถูกกระสุนปืนที่ลำตัวล้มลง และนางสาวกุสุมา นางสาวชุลีพร นางสาวศิวนาถ เป็นพยานเบิกความทำนองเดียวกันว่า ในวันเกิดเหตุพยานทั้งสามไปดูคอนเสิร์ตที่สนามฟุตบอลไอโมบายสเตเดียมพบผู้ตายกับพวก หลังจากนั้นเวลา ๒๒ นาฬิกาเศษชวนกันกลับบ้าน พยานทั้งสามกับพวกชัยบรรดจักรยานยนต์มาตามทางถนนใหญ่ โดยนางสาวกุสุมาชัยบรรดจักรยานยนต์ มีนางสาวชุลีพรและนางสาวนธนนี่

- ๔ -

นั่งซ้อนท้าย ส่วนนางสาวศิวานาถนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของนายอมรเทพหรือนิค
ไม่ทราบนามสกุล ตามหลังรถจักรยานยนต์ของนายศักดิ์สิทธิ์ เมื่อถึงสามแยกหน้าเรือนจำ
จังหวัดบุรีรัมย์ จำเลยนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์แข่งรถจักรยานยนต์ของนางสาวกุสุมา
ก่อนถึงประตูทางเข้าเรือนจำ นางสาวศิวานาถเห็นจำเลยใช้มือจับบริเวณเอวจะชักอาวุธปืน
สีดำระหว่างที่รถเลี้ยวรถจักรยานยนต์เข้าถนนข้างเรือนจำ นายศักดิ์สิทธิ์และนายอดิศักดิ์
ขับรถจักรยานยนต์ออกมาบอกไม่ให้เข้าไปใกล้วโดนดัก หลังจากนั้นพยานทั้งสาม
และผู้ตายกับพวกขับรถจักรยานยนต์ตรงไปที่วงเวียนอนุสาวรีย์รัชกาลที่ ๑ หรือวงเวียนช้าง
เพื่อกลับบ้านแล้วพยานทั้งสาม นางสาวนธนี และนายอมรเทพจึงขับรถจักรยานยนต์เข้าไป
ที่บ้านของนางสาวศิวานาถข้างหอพักสุภาพร ส่วนผู้ตายกับพวกไปที่หน้าบ้านที่เกิดเหตุต่อมา
มีกลุ่มวัยรุ่นขับรถจักรยานยนต์หลายคนเข้าไปในหอพักสุภาพร แล้วขับออกไปทางถนน
หน้าบ้านที่เกิดเหตุ หลังจากนั้นได้ยินเสียงปืนดังกัง ๑ นัด เมื่อออกไปดูพบผู้ตายถูกยิง
เห็นว่า ก่อนเกิดเหตุ นายศักดิ์สิทธิ์ นางสาวกุสุมา นางสาวชุลีพรและนางสาวศิวานาถ
เห็นจำเลยนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์คันใหญ่แข่งไปทางวงเวียนอนุสาวรีย์รัชกาลที่ ๑
หรือวงเวียนช้าง โดยเฉพาะนายศักดิ์สิทธิ์เห็นจำเลยยกอาวุธปืนเล็งตนแต่ไม่ได้ยิง
และนางสาวศิวานาถ เห็นจำเลยใช้มือจับบริเวณเอวจะชักอาวุธปืนสีดำ หลังจากนั้นผู้ตาย
กับพวกไปที่หน้าบ้านที่เกิดเหตุ มีนายพีระพันธ์ นายเฉลิมพงษ์ และนายศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งอยู่ใน
ที่เกิดเหตุใกล้ชิดกับเหตุการณ์นับเป็นประจักษ์พยานรู้เห็นเหตุการณ์ในคดีโดยมีรายละเอียด
เป็นลำดับ ตั้งแต่ผู้ตายกับพวกไปถึงหน้าบ้านที่เกิดเหตุแล้วรอนายบาสและนายอดิศักดิ์
ไปตามนายเมฆและนายพร้าว ต่อมามีกลุ่มคนร้ายหลายคนขับรถจักรยานยนต์หลายคน
ผ่านหน้าบ้านที่เกิดเหตุ จนกระทั่งคนขับรถจักรยานยนต์คันสุดท้ายขับชะลอมีจำเลย
นั่งซ้อนท้ายแล้วจำเลยใช้อาวุธปืนยิงผู้ตาย แมื่ก่อนและขณะเกิดเหตุเป็นเวลากลางคืน
แต่บริเวณถนนหน้าเรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์มีหลอดไฟฟ้าสาธารณะ ตามภาพถ่าย เอกสาร
หมาย จ. ๒ แผ่นที่ ๙ และบริเวณที่เกิดเหตุมีหลอดไฟจากเสาไฟสาธารณะริมถนน
และหลอดไฟหน้าบ้านหลังสี่เหลี่ยมตรงข้ามกับที่เกิดเหตุ ตามภาพถ่ายเอกสารหมาย จ. ๒

- ๕ -

แผ่นที่ ๑๑ ถึงแผ่นที่ ๑๓ ส่องสว่างมองเห็นได้ ผู้ตายถูกยิงบนถนนที่เกิดเหตุบริเวณ
เครื่องหมายวงกลม มีนายพีระพันธ์ยืนบริเวณเครื่องหมายสี่เหลี่ยม นายเฉลิมพงษ์
และนายศักดิ์สิทธิ์ยืนบริเวณเครื่องหมายวงกลมข้างเสาไฟฟ้าสาธารณะห่างจากผู้ตาย
ประมาณ ๒ ถึง ๓ เมตร ส่วนจำเลยนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ชะลอบริเวณเครื่องหมาย
สามเหลี่ยมอยู่ไม่ห่างจากผู้ตายสอดคล้องกับที่นายพีระพันธ์ นายเฉลิมพงษ์ นายศักดิ์สิทธิ์
นางสาวกุสุมา และนางสาวชุลีพรเคยให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวนหลังเกิดเหตุเพียง
๑ วัน และนางสาวศิวนาถให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวนโดยมีพนักงานอัยการ นักสังคม
สงเคราะห์ และบุคคลที่ร้องขอตามบันทึกคำให้การพยาน เอกสารหมาย จ. ๑๒ ถึง จ. ๑๗
เมื่อนายพีระพันธ์ นางสาวกุสุมา นางสาวชุลีพร และนางสาวศิวนาถ รู้จักจำเลยเพราะ
จำเลยเป็นรุ่นน้องเรียนอยู่โรงเรียนโคกวัดด้วยกัน นายศักดิ์สิทธิ์รู้จักจำเลยมาก่อน
และนายเฉลิมพงษ์เคยเห็นหน้าจำเลยมาก่อนจากเฟซบุ๊ก เนื่องจากจำเลยเป็นเพื่อนของ
เพื่อนนายเฉลิมพงษ์ และไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อนประกอบกับภายหลังเกิด
เหตุ นายพีระพันธ์ นายเฉลิมพงษ์ นายศักดิ์สิทธิ์ นางสาวกุสุมา และนางสาวศิวนาถยืนยัน
ภาพถ่ายจำเลยตามภาพถ่ายประกอบคดี เอกสารหมาย จ. ๒ แผ่นที่ ๒๑ ถึง ๒๖ เชื่อว่า
นางสาวกุสุมา นางสาวชุลีพร และนางสาวศิวนาถ เห็นจำเลยก่อนเกิดเหตุขณะนั่งซ้อน
ท้ายรถจักรยานยนต์ และนายพีระพันธ์ นายเฉลิมพงษ์และนายศักดิ์สิทธิ์เห็นเหตุการณ์
ขณะเกิดเหตุโดยสามารถจดจำจำเลยได้และเบิกความ ถึงเหตุการณ์ที่พบเห็นมา
นอกจากนี้โจทก์ยังมีร้อยตำรวจโทกิตติศักดิ์ เป็นพยานเบิกความว่าหลังจากได้รับแจ้งเหตุ
จากศูนย์วิทยุสื่อสารพยานและพันตำรวจโทแดน คงพลปานพนักงานสอบสวน ไปตรวจ
สถานที่เกิดเหตุก่อนเวลา ๒๔ นาฬิกาบริเวณที่เกิดเหตุ มีหลอดไฟจากเสาไฟฟ้าสาธารณะ
และหลอดไฟจากหน้าบ้านใกล้เคียงที่เกิดเหตุส่องสว่างไปถึงที่เกิดเหตุได้ชัดเจน
ตามภาพถ่ายเอกสารหมาย จ. ๒ แผ่นที่ ๑๑ พยานสืบสวนจากนายพีระพันธ์และนาย
ศักดิ์สิทธิ์เพื่อนผู้ตาย และดูภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดของหอพักสุภาพร และได้ภาพ
จำเลยถืออาวุธปืนจากเฟซบุ๊ก ตามรายงานการสืบสวน เอกสารหมาย จ. ๑๘ และโจทก์

- ๖ -

ยังมีพันตำรวจโทแดน ร้อยตำรวจโทประสพ ร้อยตำรวจเอกพิทักษ์ พันตำรวจโทไชยา พนักงานสอบสวน เป็นพยานเบิกความรับรองว่า พันตำรวจโทแดนและร้อยตำรวจโทประสพ เป็นผู้ร่วมสอบปากค่านายพีระพันธ์และนางสาวชุลีพร ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ. ๑๒ และ จ. ๑๖ พันตำรวจโทแดนเป็นผู้สอบปากค่านายศักดิ์สิทธิ์และนางสาวกุสุมา ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ. ๑๔ และ จ. ๑๕ และรับรายงานการสืบสวน เอกสารหมาย จ. ๑๘ จากร้อยตำรวจโทกิตติศักดิ์ ร้อยตำรวจเอกพิทักษ์ เป็นผู้สอบปากค่านายเฉลิมพงษ์ ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ. ๑๓ และพันตำรวจโทไชยาเป็นผู้สอบปากค่านางสาวศิวนาถ ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ. ๑๗ สนับสนุน ทำให้คำเบิกความของประจักษ์พยานและพยานแวดล้อมของโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งหกปากมีน้ำหนักให้รับฟังมากยิ่งขึ้น พยานหลักฐานโจทก์และโจทก์ร่วมมีน้ำหนักให้รับฟังได้ ส่วนจำเลยนำสืบอ้างฐานที่อยู่โดยมีตัวจำเลยเบิกความว่า ในวันเกิดเหตุจำเลย นายภักพงษ์หรือโต้ง นายณรงค์ฤทธิ์หรือตั้ว นายกฤษกรหรือออย นายสุรศักดิ์หรือท็อป นายณัฐวุฒิหรือดิวิอินทินิน นายปณชัยหรือนิว และนางสาวจันทร์เพ็ญหรือแบ้ม ไปดูคอนเสิร์ตที่สนามฟุตบอลไอโมบายสเตเดียมจนถึงเวลาประมาณ ๒๓ นาฬิกา หลังจากนั้นจำเลยนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของนายต่างพร้อมกับมีพวกของจำเลยขับและนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์หลายคันไปนั่งเล่นที่บริเวณต้นมะขามหน้าบ้านของนายพนา ส่วนนายภักพงษ์ขับรถจักรยานยนต์ไปส่งนางสาวตองซึ่งเป็นคนรักและกลับไปที่บ้านของนายพนาแล้วนางสาวตองโทรศัพท์มาบอกนายภักพงษ์ว่าผู้ตายถูกยิงที่หมู่บ้านโคกขุนสมาน สงสัยว่าจะเป็นวัยรุ่นหมู่บ้านโคกวัดยิง แต่ต่อมานางสาวตองโทรกลับมาหานายภักพงษ์บอกว่าไม่ใช่วัยรุ่นหมู่บ้านโคกวัด ต่อมาเวลาประมาณ ๒๔ นาฬิกา จำเลยกับพวกแยกย้ายกันกลับบ้าน โดยนายณรงค์ฤทธิ์ขับรถจักรยานยนต์ไปส่งจำเลยที่บ้านหลังจากนั้นไม่เกิน ๓๐ นาที มีเจ้าพนักงานตำรวจไปหาจำเลยที่บ้านเชิญไปที่สถานีตำรวจแจ้งว่าจำเลยไปยิงคนตายแล้วถามหารถจักรยานยนต์ รุ่นซีบีอาร์ อวูธปีนลูกซองและเสื้อยืดสีเหลือง จำเลยปฏิเสธ

- ๗ -

เห็นว่า จำเลย นายณรงค์ฤทธิ์ นายกฤษกร นายสุรศักดิ์นายปณชัย และนางสาว จันทรเพ็ญ เบิกความทำนองเดียวกันว่า หลังจากดูคอนเสิร์ตแล้วนายต่างขับ รถจักรยานยนต์พาจำเลยนั่งซ้อนท้ายไปที่ต้นมะขามหน้าบ้านของนายพนาแต่ในชั้น สอบสวนจำเลยกลับให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวนว่าในวันเกิดเหตุ จำเลยไปเที่ยวงาน คอนเสิร์ตที่สนามฟุตบอลไอโมบายสเตเดียมจนถึงเวลาประมาณ ๒๓ นาฬิกาจำเลย นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์มากับนายใหม่ไปนั่งเล่นที่บริเวณต้นมะขามตามบันทึก คำให้การผู้ต้องหา เอกสารหมาย จ. ๗ ซึ่งแตกต่างจากทางนำสืบในชั้นพิจารณาว่า จำเลยนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์มากับนายต่าง และจำเลยไม่ได้นำนายต่างมาเป็นพยาน ว่านายต่างเป็นคนขับรถจักรยานยนต์ให้จำเลยนั่งซ้อนท้ายไปที่บริเวณต้นมะขาม ทางนำ สืบของจำเลยในสวนนี้จึงเป็นพิรุธไม่น่าเชื่อถือ ส่วนที่นายภักพงษ์ นายสุทินหรือแหยม นายณรงค์ฤทธิ์ นายกฤษกร นายสุรศักดิ์ นายณัฐวุฒิ นายปณชัย และนางสาวจันทรเพ็ญ เบิกความว่า ขณะที่นางสาวตองคนรักของนายภักพงษ์ได้โทรศัพท์ แจ้งนายภักพงษ์ว่า ผู้ตายถูกยิงที่หมู่บ้านโคกขุนสมาน แต่พยานจำเลยดังกล่าวก็ไม่ทราบเวลาที่ผู้ตายถูก คนร้ายใช้อาวุธปืนยิงแน่นอน เพียงแต่ทราบเหตุการณ์ที่ผู้ตายถูกยิงมาจากคำบอกเล่าของ นางสาวตองเท่านั้น ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านางสาวตองจะทราบว่าผู้ตายถูกยิงมาแล้ว เป็นเวลานานเท่าใดจึงโทรศัพท์แจ้งนายภักพงษ์ทราบ โดยจำเลยก็ไม่ได้นำนางสาวตอง มาเป็นพยานยืนยันเวลาเกิดเหตุเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงดังกล่าว ทางนำสืบของจำเลยในสวน นี้จึงมีน้ำหนักน้อย พยานหลักฐานของจำเลยจึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังหักล้าง พยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมได้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยนั่งซ้อนท้าย รถจักรยานยนต์พวกของจำเลยแล้ว จำเลยใช้อาวุธปืนข่มขู่นายศักดิ์สิทธิ์และนางสาว ศิวนาถที่บริเวณถนนหน้าเรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์ ต่อมาผู้ตายกับพวกไปที่หน้าบ้านที่ เกิดเหตุแล้วพวกจำเลยขับและนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์หลายคันผ่านมา จนกระทั่ง จำเลยนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ที่พวกจำเลยขับคันสุดท้ายไปถึงที่เกิดเหตุแล้วจำเลย ชักอาวุธปืนยิงผู้ตาย ๑ นัด กระสุนปืนถูกบริเวณหน้าอกผู้ตายหลายแผลจนผู้ตายถึงแก่

- ๘ -

ความตาย หลังจากนั้นจำเลยกับพวกหลบหนีไป เมื่อแพทย์หญิงน้ำทิพย์ตรวจชันสูตรพลิกศพผู้ตายแล้วพบเหตุการณ์ตาย คือ ผู้ตายถูกยิงบริเวณกลางหน้าอกและหน้าอกขวา มีเลือดออกในช่องอกขวา บาดเจ็บที่ปอดขวา และเสียเลือดปริมาณมากเป็นเหตุให้เสียชีวิต ตามสำเนารายงานการชันสูตรพลิกศพเอกสารหมายเลข จ. ๙ ซึ่งพฤติการณ์ของจำเลยที่ใช้อาวุธปืนซึ่งเป็นอาวุธที่มีอำนาจร้ายแรง ยิงผู้ตายในระยะใกล้ถูกตำแหน่งที่มีอวัยวะสำคัญของร่างกาย จำเลยย่อมประสงค์ต่อผลว่า กระสุนปืนต้องถูกผู้ตายถึงแก่ชีวิตได้ แสดงให้เห็นว่าจำเลยมีเจตนาประสงค์ต่อผลที่จะใช้อาวุธปืนยิงประทุษร้ายต่อชีวิตของผู้ตาย เมื่อปรากฏว่ากระสุนปืนถูกผู้ตายถึงแก่ความตาย จำเลยจึงมีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น สำหรับความผิดข้อหาร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และซื้อหาร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมืองหมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ แม้โจทก์จะบรรยายฟ้องว่าจำเลยเป็นเยาวชนและนำสืบว่า ร้อยตำรวจโทประสพเคยมีหนังสือสอบถามเจ้าพนักงานปกครองที่อำเภอเมืองบุรีรัมย์ เกี่ยวกับอายุของบุคคลผู้ยื่นคำขอให้มีและใช้อาวุธปืน ต่อมาได้รับแจ้งว่าบุคคลผู้ซึ่งจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนต้องไม่เป็นบุคคลต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตดังกล่าวให้แก่ผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามหนังสือตรวจสอบข้อมูลการได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนเอกสารหมายเลข จ. ๑๙ แผ่นแรกก็ตาม แต่การที่บุคคลจะบรรลุนิติภาวะนั้นมิได้ขึ้นอยู่กับอายุของผู้นั้นเสมอไป เพราะบุคคลอาจบรรลุนิติภาวะก่อนอายุ ๒๐ ปี ได้ด้วยการสมรสก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อจำเลยได้เบิกความตอบโจทก์ถามค้านว่า จำเลยไม่เคยได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๓ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่จำเลยอ้างตนเองเป็นพยานคำเบิกความของจำเลยย่อมใช้ยันจำเลยนั้นได้ และศาลอาจรับฟังคำเบิกความนั้นประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ได้ ดังนั้นการที่จำเลยยืนยันว่าไม่เคยได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน เมื่อรับฟังประกอบกับ

- ๙ -

หนังสือตรวจสอบข้อมูลการได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน เอกสารหมายเลข จ. ๑๙ แผ่นแรกแล้ว จึงฟังได้ว่าจำเลยไม่เคยได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนแต่คดีนี้โจทก์และโจทก์ร่วมไม่ได้ใช้อาวุธปืนที่จำเลยใช้อย่างมาเป็นของกลาง และไม่มีพยานมาสืบให้เห็นว่าอาวุธปืนดังกล่าวเป็นอาวุธปืนที่ไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของเจ้าพนักงานประทับไว้ จึงต้องฟังเป็นคุณแก่จำเลยว่าอาวุธปืนดังกล่าวเป็นอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่น ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายแล้ว พยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมที่นำสืบมารับฟังได้ว่า จำเลยมีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควรและโดยไม่ได้รับใบอนุญาต โดยลูกกระสุนปืนปรายกระสุนปืนลูกซองนัมเบอร์ SG จำนวน ๑ ลูก ของกลาง ถือเป็นทรัพย์สินซึ่งได้ใช้ในกระทำความผิด จึงให้รับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ (๑)

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๘๘, ๓๗๑ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง, ๗๒ วรรคสาม, ๗๒ ทวิ วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ขณะกระทำความผิด จำเลยอายุ ๑๖ ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๕ ประกอบมาตรา ๑๘ วรรคสาม ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น จำคุก ๒๕ ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืน มีทะเบียนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก ๖ เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านและทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควรและโดยไม่ได้รับใบอนุญาต เป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๐ จำคุก ๓ เดือน รวมจำคุก ๒๕ ปี ๙ เดือน ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้

- ๑๐ -

หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑๖ ปี ๑๔ เดือน พิจารณ์ พฤติการณแห่งคดีและรายงานแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนแล้ว เห็นว่า จำเลยกระทำความผิดขณะเป็นเยาวชน ผู้ปกครองไม่ดูแลเอาใจใส่จำเลยเพียงพอ ทั้งจำเลยไม่ได้อยู่ในระหว่างการศึกษาเล่าเรียน หากจำเลยได้รับการฝึกและอบรม สักกระยะหนึ่ง อาจทำให้นิสัยและความประพฤติดีขึ้น และได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียน หรือฝึกหัดวิชาชีพเพื่อเป็นประโยชน์แก่จำเลยยิ่งกว่าจะให้รับโทษจำคุก เพื่อสวัสดิภาพ และอนาคตของจำเลย อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธี พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔๒ (๑) ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็น ส่งตัวจำเลยไปฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต ๓ จังหวัดนครราชสีมา มีกำหนดขั้นต่ำ ๓ ปี และขั้นสูง ๕ ปี นับแต่วันพิพากษา โดยให้คิดหักวันควบคุมตัว ระหว่างสอบสวนและพิจารณาออกให้ด้วย ให้จัดโครงการให้จำเลยได้ศึกษาเล่าเรียน จนจบชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๓ กับให้ฝึกอาชีพให้จำเลยด้วยอย่างน้อย ๒ อาชีพ หากจำเลยอายุครบ ๒๔ ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ได้รับการฝึกอบรม หรือการฝึกอบรม ยังไม่ครบตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด ให้ส่งจำเลยไปจำคุกที่เรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์ จนครบกำหนดการฝึกอบรมขั้นต่ำที่เหลืออยู่ ระบุถูกระสุนปรายกระสุนปืนลูกซอง นัมเบอร์ SG ๑ ลูก ของกลาง./

นายชัยชนะ เลหาศิริปัญญา

นางสาวศศิธร แสงจันทร์

นางอัจฉรา อิงคเวชชากุล

นายรัชวุฒิ กฤตสิน